

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 30/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 101

Trong bài khai thị sau cùng của Hòa Thượng mà gần đây chúng ta dịch, Hòa Thượng nói một câu mà chúng ta cần ghi nhớ và dùng làm phương châm tu học. Hòa Thượng nói: ***“Không phải chúng ta giảng Phật pháp mới là chúng ta nói pháp, chúng ta nói chuyện cũng là chúng ta diễn giải Phật pháp, chúng ta không nói chuyện, chúng ta im lặng, chúng ta làm việc thì cũng là chúng ta đang diễn Phật pháp”***.

Tôi thường nhắc, nếu chúng ta có dịp có mặt ở các buổi tiệc, chúng ta phải là người dẫn đầu câu chuyện. Chúng ta không nói chuyện thời sự quốc tế, không nói những chuyện lớn lao của quốc gia mà chúng ta nói về việc làm thế nào dạy con tốt, làm thế nào để có một gia đình hạnh phúc, làm thế nào để giúp ích cho cộng đồng, cho những người xung quanh.

Khi tôi có dịp về quê, tôi vẫn ngồi vào bữa tiệc như mọi người, tôi có thể nhấp môi hay uống một ly rượu nhỏ với mọi người để tôi có thể nói chuyện với họ. Ban đầu họ ngồi nghe tôi nói, sau đó, có một số người say, có một số người đi nơi khác, có hôm có người nói: *“Như Thầy Hai lại là sưông!”*. Họ gọi tôi là Thầy Hai. Họ ngồi uống rượu, hò hét nhưng họ không hề cảm thấy vui sưông. Hôm trước, tôi ngồi cùng một số người, tôi uống một ly cùng mọi người, sau đó họ mời tôi uống thêm ly thứ hai nhưng tôi nhất định từ chối. Nếu tôi uống thêm ly thứ hai, ly thứ ba thì chắc chắn tôi sẽ bị mọi người kéo vào buổi nhậu của họ.

Lời khai thị của Hòa Thượng rất thiết thực, giá trị đối với chúng ta. Hòa Thượng nhắc, khi chúng ta nói chuyện cũng là chúng ta giảng Kinh, thuyết pháp, diễn giải giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền; Khi chúng ta không nói chuyện, chúng ta im lặng làm việc, cũng là chúng ta giảng Kinh, thuyết pháp.

Trước đây, khi tôi nghe một vị phiên dịch nổi tiếng nói rằng tôi dịch sai, họ nói không có bộ Kinh nào tên là ***“Kinh Đại Tập”***. Tôi luôn thầm trách mình vì sai sót này, tôi đã áy náy trong nhiều năm. Nếu chúng ta có sai phạm thì chúng ta phải hết sức phản tỉnh, chúng ta không thể tùy tiện. Chúng ta nói chưa đúng, hiểu chưa tới mà chúng ta nói ra thì nhân quả đó rất khôn lường. Hôm qua, tôi có ý định xin lỗi đại chúng nhưng trong bài, tôi đọc thấy Hòa Thượng nói: ***“Thích Ca Mâu Ni Phật trong “Kinh Đại Tập” tán thán pháp môn niệm Phật là vô thượng thâm diệu thiên”***. Ngày trước, khi làm công tác phiên dịch, nếu tôi phát hiện mình dịch sai một chữ thì cho dù bài dịch đã

đưa lên mạng, tôi cũng sẽ gỡ xuống để sửa lại. Khi đó, việc tải bài xuống và đưa lại bài dịch lên trên mạng mất rất nhiều giờ đồng hồ.

Nhiều học trò đã đi theo tôi nhiều năm nhưng sau đó bỏ đi, tôi không xem họ là học trò mà tôi xem họ là đồng tu, cùng niệm Phật, họ nhắc nhở tôi tinh tấn tu học. Hai mươi năm trước, những người đó đã xuất hiện để giúp tôi, họ giống như những vị Bồ Tát, hiện tại, tôi cũng không biết họ đã đi đâu. Mười năm gần đây tôi chưa từng phải nhờ sự giúp đỡ của người nào, tôi luôn giữ tâm vì người khác mà lo nghĩ, không vì mình. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta có những đồng tu tinh tấn thì chúng ta sẽ không thể giải đãi”**.

Chúng ta mới biên dịch xong một đoạn khai thị ngắn mà Hòa Thượng nói trước khi Ngài vãng sanh, tôi đã để video này vào góc phải trên trang **“*Tinhkhongphapngu.net*”**, mọi người nên nghe qua đoạn khai thị này vài chục lần. Đoạn khai thị sẽ giúp chúng ta tăng tin tâm đối với pháp môn Tịnh Độ, đối với việc hoằng truyền văn hóa truyền thống. Hòa Thượng nói: **“*Mỗi người đều có gốc văn hóa truyền thống, chúng ta phải quay về để phát huy văn hóa truyền thống của chính mình*”**.

Hôm qua, tôi làm câu đối Tết, trong đó có nói, văn hóa truyền thống chính là **“*gia tổ nghiệp*”**. **“*Gia*”** là quốc gia, gia đình. **“*Tổ*”** là cừu huyền thất tổ, là tổ tiên nhiều đời của chính mình. Chúng ta phải kế thừa gia nghiệp của tổ tông, kế thừa sự nghiệp của quốc gia, dân tộc. Lời dạy của Hòa Thượng ngắn nhưng rất tâm huyết, cả cuộc đời của Ngài chỉ làm việc vì mọi người, vì quốc gia, vì dân tộc. Người xưa nói: **“*Lời trăn trối nhất định là lời chân thật*”**.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“*Thưa Hòa Thượng, Ngài giải thích như thế nào về hiện tượng nhân cơ bản, nó có mâu thuẫn đối với nhân quả, luân hồi hay không?*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Điều này không hề có mâu thuẫn, nếu như là có mâu thuẫn thì nhân quả luân hồi đã không phải là chân lý. Hiện tượng nhân cơ bản là do một số chúng sanh đang tạo ác, đang làm những việc khác thường, nguy hại, ảnh hưởng đến loài người*”**.

Ngày nay, người hiện đại có thể từ nhân cơ bản nhân bản thành một con người vô tính. Một con người không có cảm xúc, không có tư cách đạo đức thì sẽ nguy hiểm cho xã hội. Một người có đầu óc của con người nhưng không có tình người, không có chuẩn mực đạo đức thì sẽ gây ra hậu quả rất khủng khiếp.

Hòa Thượng nói: **“*Việc làm ác này sau này sẽ sản sinh ra hậu di chứng vô cùng đáng sợ, đều sẽ đưa con người đi đến ba đường ác. Rất nhiều các tôn giáo đã đưa ra lời dự ngôn về ngày tàn của thế giới, nếu như khoa học đi theo chiều hướng này thì ngày tàn của thế giới nhất định sẽ hiện tiền*”**.

Ngày trước, tôi thường đi vào bệnh viện tâm thần, ở đó có hai khu vực, một khu vực dành cho bệnh nhân nam và một khu vực dành cho bệnh nhân nữ, mỗi khu vực có khoảng hơn 200 người, hai khu vực cách xa nhau khoảng 1km; Trong mỗi khu vực có phân làm ba khu, có một khu gồm những căn phòng nhỏ, bề ngang 1m, dài 2m, có cửa sắt to, khu thứ hai và khu thứ ba có diện tích lớn hơn. Tôi nghe các nhân viên ở đó kể, có bệnh nhân tâm thần đã phá được thanh sắt phía trên và bật lên nóc nhà trốn đi hay có bệnh nhân người cắn đứt tai của người khác. Một người tâm thần mà đã có sức mạnh đáng sợ như vậy thì một người vô tính sẽ nguy hiểm như thế nào! Người vô tính có rất nhiều năng lực và thường làm theo sự chỉ bảo của một người khác.

Hòa Thượng nói: **“*Đây là hành vi trái ngược với phép tắc của tự nhiên, tuyệt nhiên cũng không thể chướng ngại, làm hại đến nhân quả luân hồi, sự lý của nhân quả luân hồi là không cách gì dao động được. Chúng ta phá hoại phép tắc của tự nhiên thì quả báo của chúng ta nhất định là ở ba đường ác, khả năng là chúng ta sẽ đọa Địa ngục. Người tùy thuận tự nhiên thì sẽ khỏe mạnh, nếu chúng ta trái với phép tắc tự nhiên thì chúng ta không thể khỏe mạnh*”**.

Hiện tại, nhiều người muốn ăn các loại rau mọc một cách tự nhiên nhưng loại rau nào người ta cũng có thể trồng được. Tôi thích ăn rau dền đất, tôi nghĩ nó mọc ngoài tự nhiên, một hôm, tôi nhìn thấy một mảnh đất họ trồng rất nhiều rau dền đất, rau mọc xanh tốt, không có sâu bệnh. Nhiều người thích ăn các thực phẩm tự nhiên nên có nhiều người làm ra thực phẩm giả. Thí dụ, hiện tại, có người dùng hoá chất để biến trứng gà công nghiệp thành trứng gà quê.

Nhiều năm qua, chúng ta trồng rau sạch để tặng, vườn rau ở Tây Ninh có diện tích 700m², nhiều tháng nay vườn rau này phải đóng giàn vì vườn rau bị nhiễm sâu bệnh. Nhiều người trồng rau thủy canh nhưng vẫn phun thuốc. Vườn rau nhỏ sau nhà tôi có diện tích khoảng 40m² nhưng tôi thường nhặt được hàng chục con sâu đất, những con sâu này bò từ dưới đất lên ăn rau, ăn xong chúng trốn xuống đất.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“*Thưa Hòa Thượng, có người tu pháp môn khác nói rằng người sáng lập ra pháp môn đó là hóa thân của Phật Tổ, vị Phật này là vị Phật cao hơn tất cả các vị Phật, điều này có đúng không?*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Điều này đương nhiên không phải là thật!*”**. Nhiều người tin rằng vị Phật sáng lập ra tôn giáo của họ là vị Phật cao hơn tất cả các vị Phật nhưng tôn giáo của họ không có Kinh điển, không có quá trình tu hành của người sáng lập, họ lấy tài liệu từ các nguồn khác nhau. Khổng Tử được gọi là **“*vạn thế sư biểu*”** vậy mà Ngài nói: **“*Thuật nhi bất tác*”**. Ta chỉ thuật lại những lời người xưa đã nói. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói: **“*Ta chỉ nói lại lời của bảy đời chư Phật quá khứ đã nói*”**. Ngài tiếp nhận, truyền thừa, không sáng tạo lời của người xưa. Chân lý là bất di bất dịch, vượt qua thời gian, không gian, không thể thay đổi.

Phật đã đạt đến tự tánh thanh tịnh thì “*Phật Phật đạo đồng*”, Phật Phật đều giống như nhau. Thí dụ, chúng ta dùng một túi gói không khí ở Hà Nội, đem túi không khí đó vào thành phố Hồ Chí Minh, khi mở ra thì không khí cũng không có màu khác. Hay thí dụ chúng ta ôm một trái bóng bên trong có đầy không khí sang nước Mỹ, khi chúng ta xì hơi trong quả bóng ra thì không khí trong trái bóng đó cũng không có màu. Người học Phật không được có tâm ngạo mạn, ngông cuồng.

Hòa Thượng nói: “*Trong Phật pháp từ xưa đến nay đều có thí dụ, nếu vị nào là một vị Phật, một vị Bồ Tát hóa thân đến, khi tin tức đó vừa bị lộ thì vị Phật, Bồ Tát đó liền sẽ thị tịch. Trong nhà Phật, khi một vị Phật Bồ Tát bị bộc lộ thân phận thì vị đó liền bỏ báo thân vào Niết Bàn. Đây mới là Phật Bồ Tát thật*”. Một vị Phật Bồ Tát nào mà bị lộ thân phận thì vị đó liền sẽ ra đi.

Ngày trước, có một người ở phương xa nằm mộng thấy Bồ Tát Quan Âm hiện lên nói, ông phải đến nơi ở của Đại sư Ấn Quang đánh lễ Ngài vì Ngài là boá thân của Bồ Tát Đại Thế Chí. Khi người đó đến đánh lễ Đại sư Ấn Quang và nói ra giấc mơ đó, Đại sư Ấn Quang mắng, đuổi người đó ra khỏi chùa và nói nếu họ còn nói lời yêu ngôn hoặc chúng thì đừng đến nơi đây. Sau này, Đại sư Ấn Quang kịch liệt phủ nhận việc đó và không cho mọi người nhắc lại chuyện này. Sau khi Tổ Ấn Quang vãng sanh, mọi người tổng kết lại, những lời dạy, hành nghi của Ngài đều tương ứng với những điều mà Bồ Tát Đại Thế Chí đã dạy. Đây là cách hành pháp của Bồ Tát chân thật. Có những người tự xưng rằng họ là Phật Bồ Tát, rất nhiều người tin theo, cúng tiền tài cho họ.

Hòa Thượng nói: “*Nếu vị nào đã bị lộ tin tức về thân phận mà vẫn ở lại để mọi người bái lạy, kính trọng, cúng dường thì đó là giả, là gạt người, là yêu ngôn hoặc chúng. Trong lịch sử ghi chép rất rõ ràng về việc Đại sư Vĩnh Minh Diên Thọ là hóa thân của Đức Phật A Di Đà, vị vua ở đất nước của ông phát tâm cúng trai tăng cho một ngàn người xuất gia, trong nhà Phật gọi đây là vô giá đại hội, trong đại hội sẽ có một vị chủ tọa, vị chủ tọa này phải là một vị trưởng lão đạo cao, đức trọng, tất cả mọi người sẽ nhường vị trí cao nhất cho người làm chủ tọa. Mọi người đều nhường vị trí đó cho Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ nhưng Ngài biết ở đó có một vị cổ Phật, nên Ngài nhường ghế cho vị cổ Phật. Không có ai ngồi vào ghế chủ tọa, có một vị Hòa Thượng mặc quần áo rách rưới, không quen biết ai, vị này nhìn thấy mọi người nhường nhau vị trí ghế chủ tọa liền tiến đến ngồi*”. Nhà vua nhìn thấy vị Hòa Thượng ăn mặc rách rưới ngồi vào ghế chủ tọa thì nhất định sẽ cảm thấy không vui nhưng khi nhà vua nhìn thái độ của Đại sư Vĩnh Minh Diên Thọ, nhà vua thấy Ngài không có ý kiến gì nên nhà vua cho tiến hành buổi lễ.

Hòa Thượng nói: “*Sau khi đại hội xong, vua liền thỉnh giáo với Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ: “Hôm nay, trăm cúng dường trai Tăng như vậy có Thánh Hiền Tăng đến để ứng cúng hay không?”. Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ liền nói, hôm nay có Định Quang cổ Phật đến ứng cúng. Nhà vua vui mừng hỏi đó là vị nào. Ngài Vĩnh Minh*

Diên Thọ nói người ngồi ghế chủ tọa chính là Định Quang cổ Phật. Không ai biết tên của vị Phật đó, vị Phật đó có lỗi tai rất lớn nên mọi người gọi ông là Hòa Thượng tai to. Nhà vua tức tốc thông báo cho các huyện tìm vị Hòa Thượng đó. Mọi người tìm thấy Hòa Thượng trong hang núi, mọi người cung kính đánh lễ và nói nhà vua muốn mời Ngài về hoàng cung để cung bái, cúng dường. Vị Hòa Thượng chỉ nói một câu: “Di Đà nhiều chuyện” và ngồi đó vãng sanh”. Các Ngài sinh tử tự tại.

Hòa Thượng nói: *“Khi mọi người về báo với nhà vua. Nhà vua hỏi, trước khi vãng sanh vị Hòa Thượng đó có nói gì không, sau khi nghe quân lính thuật lại lời của vị Hòa Thượng nói “Di Đà nhiều chuyện” thì nhà vua liền biết Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ là Phật A Di Đà hóa thân, nhà vua tức tốc đi điện kiến Ngài. Thế nhưng nhà vua chưa ra khỏi cửa thì có người vội vàng đến báo tin, nhà vua hỏi: “Việc gì mà người khẩn trương đến như vậy?”. Người hầu báo: “Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ đã viên tịch” Đây mới là Phật thật!”. Khi bị bộc lộ thân phận thì Ngài Vĩnh Minh Diên Thọ cũng liền đi. Trong nhà Phật không ai mang cấp bậc nhưng mọi người tự suy tôn người có đức hạnh ngồi ở phía trên, người không có đức hạnh ngồi phía dưới. Chỉ có Phật mới biết vị kia là Phật. Câu chuyện này là các Ngài làm biểu pháp cho chúng sanh.*

Hòa Thượng nói: *“Bồ Tát Di Lặc là Bồ Đại Hòa Thượng có bụng to, vác một chiếc túi to, cười toe toét, xuất hiện vào thời Nam Tống, người ở Phụng Hoá, Triết Giang. Trước khi ông ra đi ông nói với mọi người, ông là Bồ Tát Di Lặc hóa sanh, nói xong thì viên tịch. Đây là thật. Do đó vừa bộc lộ thân phận thì các Ngài ra đi. Nếu thân phận bộc lộ mà không ra đi thì đó là yêu ma quỷ quái, không phải là Phật Bồ Tát. Từ xưa đến nay, hàng ngàn năm đã có rất nhiều thí dụ như vậy. Như Ngài Phong Can, Ngài Hàn Sơn, Thập Đắc đều là những thân phận rất nổi tiếng, khi vừa bộc lộ thân phận thì các Ngài ra đi. Cho nên nếu người nào đó nói, họ là một vị cổ Phật nào mà cao hơn các vị Phật, nói ra rồi thì lập tức vãng sanh thì đó là thật. Nếu họ nói ra và vẫn ngồi đó nhận cúng dường thì đó là giả”.*

Hôm qua tôi xem một đoạn video, trong video đó các cơ quan chức năng cảnh báo mọi người, nếu một tổ chức nào tự xưng là một giáo phái thì giáo phái đó phải có giáo lý, Kinh tạng. Phật giáo có Tam Tạng Kinh Điển lưu truyền khắp thế gian, có Tăng đoàn, có đoàn thể hòa hợp được quốc gia công nhận. Người nào tự xưng Phật, xưng Thánh thì chúng ta phải cẩn trọng, không nên tin theo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!